

oraz świadczone za granicą usługi z tym transportem związane, jak np. usługi spedycyjne, maklerskie, agencyjne przy odprawie celnej.

§ 2. Ceny usług przewozu w obrocie z zagranicą ustalane w walutach zagranicznych powinny być przeliczane na złote zgodnie z ustaleniami dotyczącymi sprzedaży dewiz, zawartymi w obowiązującej tabeli kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

§ 3. Zezwala się na warunkach określonych w § 4 na przyjmowanie w kraju od cudzoziemców dewizowych należności:

- 1) za usługi przewozu w obrocie z zagranicą drogą lądową i morską — w złotych pochodzących z odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w clearingu w rublach,
- 2) za usługi przewozu w obrocie z zagranicą drogą lądową między Polską a krajami, z którymi rozliczenia dokonywane są w clearingu w rublach — również w złotych pochodzących z odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych tych krajów.

§ 4. 1. Należności, o których mowa w § 3, mogą być przyjmowane pod warunkiem:

- 1) przedstawienia oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego albo innych banków i instytucji posiadających uprawnienia dewizowe, stwierdzających fakt odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych na równowartość w złotych wystarczającą co najmniej na całkowite pokrycie należności,
- 2) odnotowania przez przedsiębiorstwo, świadczące usługę przewozu w obrocie z zagranicą, w sposób trwały i wyraźny na pokwitowaniach itp. dowodach odprzedaży kwoty w złotych przyjętej na zapłatę.

2. Należności za usługi przewozu w obrocie z zagranicą mogą być przyjmowane również czekami wystawionymi na Narodowy Bank Polski lub inny bank posiadający uprawnienia dewizowe, płatnymi w ciężar rachunków zagranicznych wolnych, a mianowicie:

- 1) w przypadkach określonych w § 3 pkt 2 — czekami oznaczonymi literą A,
- 2) w przypadkach określonych w § 3 pkt 1 — czekami oznaczonymi literą B.

§ 5. Zezwala się przedsiębiorstwom na zwrot w złotych nadwyżek kwot wpłaconych przez cudzoziemców dewizowych na koszty usług przewozu w obrocie z zagranicą. Zwrot nadwyżek kwot otrzymanych w formie czeków (§ 4 ust. 2) powinien nastąpić na te same rachunki zagraniczne wolne, w ciężar których czek został zrealizowany.

§ 6. Należności za usługi przewozu w obrocie z zagranicą dokonywanego drogą lądową i morską mogą być od krajowców dewizowych pobierane w złotych. Opłata w złotych przez krajowców dewizowych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej należności za transport towarów i mienia, nadanych z zagranicy do kraju, wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. Świadczenie przez przedsiębiorstwo usług przewozu towarów i mienia w obrocie z zagranicą w przypadkach i na warunkach innych niż przewidziane w niniejszym zarządzeniu wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 8. Tracą moc dewizowe zezwolenia ogólne, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 lutego 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

194

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 marca 1957 r.

w sprawie orzekania o potrzebie powstrzymania się od pracy nauczycieli.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. Nr 12, poz. 63) zarządza się, co następuje:

§ 1. Orzeczenie o potrzebie powstrzymania się nauczycieli od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia wydaje komisja lekarska orzekająca o czasowej niezdolności do pracy, zorganizowana w przychodni obwodowej, na której terenie nauczyciel zamieszkuje, bądź w szpitalu (sanatorium), w którym nauczyciel przebywa na leczeniu.

§ 2. W sprawach określonych w § 1 komisja lekarska orzeka na podstawie:

- 1) pisemnego wniosku lekarza leczącego,
- 2) przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego,
- 3) dokumentacji z przebiegu przeprowadzonego dotychczas leczenia oraz
- 4) wyników ewentualnych badań pomocniczych.

§ 3. 1. Orzeczenie wydaje się jednorazowo na okres nie przekraczający 1 roku.

2. Treść orzeczenia wraz z uzasadnieniem i rozpoznaniem choroby wpisuje się do karty choroby (historii choroby).

3. Nauczycielowi, który powinien powstrzymać się od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego mu leczenia, wydaje się zaświadczenie o stanie zdrowia według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 4. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym zarządzeniu stosuje się odpowiednio zasady orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański

Załącznik do zarządzenia Ministra
Zdrowia z dnia 23 marca 1957 r.
(poz. 194).

Pieczętka podłużna
zakładu społecznego
służby zdrowia

ZAŚWIADCZENIE O STANIE ZDROWIA

Ob. lat nauczyciel(ka), zatrudniony(a) w
(nazwisko i imię)

powinien*)
nie powinien*) ze względu na stan zdrowia powstrzymać się od pracy w okresie od 195 . . . r.
do 195 . . . r. w celu przeprowadzenia leczenia.

Zaświadczenie wydaje się na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 1957 r. w sprawie orzekania o potrzebie powstrzymania się od pracy nauczycieli (Monitor Polski Nr 28, poz. 194).

(podpis i stempel
przewodniczącego komisji lekarskiej)

*) Niepotrzebne skreślić.

195

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 29 marca 1957 r.

w sprawie zasad i trybu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w 1957 r.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28) oraz w celu umożliwienia przedsiębiorstwom resortu Ministra Budownictwa stopniowego przechodzenia na wprowadzony tą uchwałą nowy system fakturowania robót budowlano-montażowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe resortu Ministra Budownictwa mogą w terminie do dnia 30 czerwca 1957 r. rozliczać się za roboty budowlano-montażowe według zasad obowiązujących przed wejściem w życie uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28), a mianowicie na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 maja 1955 r. w sprawie rozliczeń za roboty budowlano-montażowe fakturami miesięcznymi na podstawie częściowych odbiorów robót (Monitor Polski Nr 57, poz. 704) lub zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 listopada 1955 r. w sprawie rozliczania się fakturami miesięcznymi za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego (Monitor Polski Nr 121, poz. 1593).

§ 2. W uzasadnionych przypadkach zezwala się na stosowanie zasad fakturowania wskazanych w § 1 do dnia 31 grudnia 1957 r. za zgodą dyrektora właściwego terenowego zarządu budownictwa lub centralnego zarządu.

§ 3. Za zgodą zamawiającego faktury wystawiane według zasad wskazanych w § 1 mogą być realizowane w drodze pozainkasowej, tj. na podstawie polecenia przelewu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Budownictwa: w z. W. Kopeć

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3.

Zam. 633

Cena 1,00 zł